

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

No. 12., Vol. 15.

15. prosince-December 15th, 1981.

Dne 15. listopadu oslavila nesmírně užitečná tisková služba pro etnické publikace "Canadian Scene" 30 let trvání. Slavnostním řečníkem večera byl fed. ministr práce, Hon. Chas. Caccia. Vedle něho je Mrs. Peggy Jennings.

VÁNOCE 1951

Za všechny pobloudilé pak pomodlíme se. Marie rybí kosti pod stromy vynese a rozhodí je z lehka ke kmenům jabloní. Nad nedalekou tůň se chvíli nakloní a spěchá za stodolu, k níž přikře padá les. Tak dlouho třese bezem, až se jí ozve pes — Táta — ten po večeri dohlédne na koně a na zšeřelém sadě pohladí jabloně...

Vzpomínám. Vůně chvoje a vůně ovoce — A tiše šeptám do tmy: Už čtvrté Vánoce... A jsem zas malý chlapec a pomněnkou ve zraku, žasnoucí jako kdysi nad kouzlem zázraku, jsem zase v našich lukách maličký pasáček a nemohu se večer odtrhnout od hraček — Je les a pak je feka. A na té řece prám. A srdce zase věří, že láska přijde k nám...

Pavel Javna

Hungarians, Czechs recall '56, '68

By MICHAEL McDOWELL

For thousands of Canada's Eastern European immigrants, recent events in Poland bring back painful memories.

Many have been through what the Poles are facing now — and have sensations of déjà-vu.

Hungarians and Czechs can recall the declaration of martial law in their countries in 1956 and 1968 respectively.

Writer Josef Skvorecky, who teaches at the University of Toronto, believes the Polish case has lessons for the West and the Eastern bloc: "The main and only lesson is that one should never have any illusions about Marxists, who will use any means to stay in power. Communists' loyalties are not to Czechoslovakia, or Hungary, or Poland — but to communism."

Mr. Skvorecky, 57, fled Czechoslovakia in 1969, months after Soviet troops moved to crush the liberal regime of Alexander Dubcek. "There are similarities between what happened in Poland and my country. The people in both places wanted to get rid of Soviet domination and the Communist regime."

"The difference between the two was that the Solidarity movement was basically working class, while the Czech movement was intellectual. Also, Solidarity had overwhelming support but they were not able to penetrate the mass media. In Czechoslovakia, in 1968, the movement took over the mass media, although the Czech people were 95 per cent behind Dubcek."

Julius Redly, president of the Hungarian Helicon Society in Toronto, was just 18 when Soviet tanks lumbered into Budapest: "I remember living on a corner of a street near the Kilian army barracks. A couple of Russian tanks had their tracks damaged and emptied their ammunition into our house which was destroyed."

The Solidarity demonstrations brought back memories. "I recall our high school class demonstrating in front of the Jozef Bem statue (Bem was a nineteenth-century Hungarian hero) demanding the withdrawal of the Russians and that the Government ease up."

He left in 1957 through Yugoslavia and is now an accountant married to a Czech. "I was aware in 1956 of having no freedom of speech

and because of my origins — my father had been president of a corporation — they would not accept me at university because he represented an 'undesirable element.'"

Bela Berci of Calgary was an economist in Hungary in 1956. He is deeply concerned that a bloodbath could occur between the Polish army and Solidarity militants like the confrontation in Budapest: "I can see that history repeats itself. Events were moving in Poland to make communism work in a democratic way. I expected the events of the weekend would take place. Solidarity wanted some share in power. They said we are a state ruled by the working class. They wanted the right to strike."

Mr. Skvorecky believes Solidarity became too confident. "What we have in Poland is a typical military coup which took Solidarity by surprise."

Mr. Redly added: "I'm really worried about the people in Poland. I feel the Solidarity movement got out of hand. They should have proceeded more slowly. I think you can change the system but not in isolated countries and only if the West provides moral support at least."

"Globe and Mail", Toronto, December 18th, 1981.

Odešel významný žurnalista

Dne 17. prosince t.r. zemřel v Torontě jeden z nejznámějších kanadských žurnalistů, pravý mistr slova a analytického rozboru světových událostí, Mark Gayn. Byl velkým přítelem Masarykova Československa a několikrát přednášel našim krajanům v Masarykově domě.

Bylo mu pouhých 72 let. Narodil se z ruských rodičů židovské víry v Manžursku, mládí strávil ve Vladivostoku. Absolvoval Columbia University v USA a stal se dopisovatelem "Washington Post" v Číně. Posledních 33 let žil v Kanadě. Psal pro "Newsweek", "Time" a "Toronto Star" a jiné listy. Cestoval po celém světě a mluvil plynule 12ti jazyky. Z jeho knih je nejznámější "Japan Diary". Oženil se v r. 1950 se Suzanne, maďarskou herečkou, kterou poznal v roce 1949.

Koncem listopadu t.r. se ceremonie udělování kanadského občanství, za předsednictví Her Honour Judge Ireny Ungar-ové, konala v Doctors' Hospital na Brunswick Ave. v Torontě. Novým občanem se stal p.C. Molina s paní a tím také jeho dva chlapečci. Judge Ungar-ová /druhá zleva/ jim gratuluje.

Maďarský podzim před 25 lety

Začalo to 22. a 23. října. Maďarští studenti se shromáždili v budapeštské technice a přijali 14 požadavků, které byly základem maďarského národního povstání. Vystoupili z jednotné mládežnické organizace a obnovili v roce 1950 rozpuštěný Studentský svaz. Večer 23. října demonstrovali za své požadavky a třebas ministerstvo vnitra v poslední chvíli demonstraci povolilo, zahájila budapeštská tajná policie /AVO/ na demonstranty střelou. O druhé v noci se hnuly sovětské jednotky, umístěné v Maďarsku, proti Budapešti. Dělníci se připojili k povstání a vyhlásili generální stávkou. K revoluci se přidala i maďarská armáda. Ministerkým předsedou se stal Imre Nagy. 24. října se povstání rozšířilo na celou zemi. Za necelý týden bylo povstání dovršeno, sovětské jednotky se daly na ústup a nová maďarská vláda vyslovila politování nad jejich zásahem. Ale už den nato vnikla do Maďarska československá vojska. Nicméně Maďarsko vystoupilo 2. listopadu z Varšavského paktu a vyhlásilo neutralitu. Téhož dne zmizel generální tajemník KSM Kádár z hlavního města, dal se k dispozici Sovětům. Nagyova vláda vyhověla pozvání Sovětů k jednání o odchodu sovětských jednotek, byla však zatčena. 4. listopadu byla na území, obsazeném Rudou armádou, povolána protivláda Jánosa Kádára a "poprosila Sověty o pomoc". Sovětské pancéře dobyly Budapešti. Revoluce byla potlačena.

Kádár neuplatnil "ostrou linii". Samozřejmě, nedopřál Maďarům úplnou svobodu, zato jim poskytl "malé svobody" a úlevy. Vykupuje to bezpodmínečnou věrností Moskvě, postupuje tedy jinak než v Rumunsku; tam vládne Ceausescu uvnitř země velmi přísně, což mu dovoluje zahraničně politické "úchylky". Kádárova věrnost se projevila třebas účastí maďarské armády na zmrazení "pražského jara". I jinak Kádár přitaká všem zahraničním názorům Moskvy, byť s poměrně malou vervou. V Maďarsku jsou regály obchodu plné západního zboží. Průměrné mzdy jsou sice stále ještě nízké /menší než v NDR a v ČSSR/, když však občan má peníze, které si rozmnožuje "melouchařením", může si koupit všechno, aniž stojí ve frontě. Pětiletý týden, o němž pracující v Polsku dosud marně usilují, je zaveden ve většině podniků. Turisté ze Západu se prý necítí docela za "železnou oponou", turisté z Východu jsou v Maďarsku takřka na Západě. V Kádárově zemi je atmosféra uvolněnější, třebas opoziční kabaret "Mikroszkop" je denně vyprodán a troufá si i na vtipy na Kádára, který se prý jím baví. Po 25 letech už se národní povstání neoznačuje za kontrarevoluci, nýbrž za "říjnové události, v nichž oprávněné rozhořčení nad nešvary degenerovalo rychle v kontrarevoluční smysl."

"Zpravodaj"

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND SLOVAK LANGUAGES.

Řídí redakční rada.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor stotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 10:00
zámorí lodí ... \$ 12:00
zámorí letecky ... \$ 15:00

Ze života krajanů

Vážně nemocní krajané:

a exulantů

dp. Jaroslav Janda v ne-
mocnici sv. Josefa a záp. letec Hugo Slíp-
ka v nemocnici Sunnybrook. -- Hančej sed-
lák a poúnorový exulant Jindřich Nesvad-
ba slaví 22. 12. své 81. narozeniny. -- Josef
a Marie Čambalovi pozvali přátele zblízka
i z daleka k oslavě 50. výročí sňatku ve Wind-
soru. -- Od 6. 12. vypomáhal v Torontě ve
farnosti sv. Václava dp. Blažek, který až
dosud působil jako misionář v Peru. --
27. 11. byl v Torontě pohřben stavitel Pa-
lo Krátký, pův. ze Slovenska. -- Krajan Wal-
ter Shilhan, který se do Kanady přistěho-
val ze Švédska a stal se známým podniká-
telem, zemřel v Torontě v r. 1979. Jeho pa-
ní Barbora údajně žije v Sudbury. -- F. Brož
t. č. v NSR, hledá Karla Dajka z K. Varů. --
Krajan V. Brun se ze Streetsville přestě-
hoval do Smithville, Ont. -- Dr. Josef Kubí-
ček má vzkaz v naší red. -- Při návštěvě
B.C. a Vancouveru, rezervujte si ubytování
v krajaňském motelu Twin Cedars Lodge, 1961 Cedar Crescent, Vancouver, B.C. V6J 2R5,
tel. 733-6545. Majitelé: krajan J. Pos s paní. -- Hledá se: Vlad. Matička ze Dvora Krá-
lové, který jezdil na prázdniny do Neratova; Jiří Vlasák, maturant smíchovského
gymnasia v r. 1942 a p. Kubík, býv. zaměstnanec Vys. školy ekonomické ve Štěpánské
v Praze. -- O. Runreich, t. č. v Austrálii, hledá Jar. Brejchu, který emigroval do Kana-
dy v r. 1970. -- Dipl. inž. F. Kaše se z Delhi, Ont. přestěhoval do Port Dover, Ont. --
Orchestr "Symphonie Canadiana" ve Vancouver, B.C. dával 2. 12. několik skladeb Sme-
tany a Dvořáka. -- Krajan Kříž přišel o život při autonehodě poblíž Rím Bay, Alta.
-- Dp. Šach z Hamiltonu navštívil od 3. do 11. 12. krajaňská střediska v záp. Kanadě.
Vážně nemocen v Torontě je p. Puhlovský, býv. nájemce restaurace v Masarykově domě a restaurace
"Mountain Hut" na Hayter St. -- Paní Ema Linczenyiová, t. č. v Mnichově, NSR, zamýšlí usadit se natrva-
lo v Burlingtonu nebo v Torontě. -- Před pěti lety zemřel v Montreálu p. Diamant, který do února 48
vlastnil exklusivní obchod s kravaty na Národní třídě v Praze. V Kanadě farmařil na 120ti akrech.
Jeho syn působí v Ottawě. -- Paní Hana Ciprisová z Hamiltonu změnila jméno a adresu: Mrs. Hana Smithin,
2351-23rd St., NW, Calgary, Alta. T2M 3Y1. -- Obětavý národní pracovník Jiří Macek se ve Vancouver, B.C.
dožil "65". -- Rezervace na Sylvestr v Li-
melight Dinner Theatre přijímá I. Čulíko-
vá na č. 368-0420. \$60 za pár. -- Hledá se
MUDr. Mír. Kosec z Brna. -- Sylvestr v hale
sv. Václava: \$20 za osobu s večeří. Tel.
532-5272. -- R. Hanzlík koupil 3 losy tor.
symfonie a vyhrál cestu do Austrálie
pro 2 osoby. -- M. Šuch-
ma poskytl interview
kan. tisku re úprava
vztahů. -- Ples hamil-
tonské odbočky ČSNS
bude 20. 2. 82. -- Nové
divadlo studije "Divo-
tvorný hrnec" od V+W.
-- Prof. Vlad. Šístek byl
jmenován nejlepším
profesorem na U. of Ot-
tawa pro 81/82. -- So-
chař R. Hlavina vystavo-
val v Ottawě. -- Hledá
se: Jar. Přemek /Sudbury?/.
Také Vlad. Vodička. --
Přehled řemesel, které
spadají pod Ont. Appren-
ticeship Branch, vyšel
v novém vydání. Kopie
na č. 965-4211 či 233-
3281.

LIDÉ MEZI NÁMI

Sl. Zdena Vašková a p. Terry Zablotny
byli oddáni v Mississauga, Ont. 19.
prosince 1981. Rodiče nevěsty - Jirka
a Hana Vaškovi - se s dvěma dětmi při-
stěhovali do Kanady z Jižní Afriky.

Order of Canada

Memoer: Vladimír Krajina, Vancouver

Toto nejvyšší kanadské
civilní vyznamenání do-
stal na sklonku roku 81
krajan, prof. dr. Vladimír
Krajina z Vancouver, B.C.
Byl za války činný v od-
boji a po válce byl gen.
tajemníkem Čs. strany ná-
rodně socialistické. Po
únoru 1948 odešel do exilu a učil na
University of B.C. botaniku a přírod-
ní vědy. Zasloužil se o zřízení několi-
ka přírodních parků. Jedna z největších
rezervací nese jeho jméno. Blahopřejeme!

ČESKOSLOVENSKÝ LEV

provedený ve 14K zlatě

Jako přívěšek k náramku, medailon,
jehlice do kravaty nebo do klopky.

Velikost 1 (ilustrovaná) --- \$120 a daň
Velikost 2 (menší) --- \$49 a daň

* * *

Veškeré opravy, předělávky,
odhady zlatých a stříbrných šperků

J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shutter St., Toronto
(vedle MASSEY HALL) 862-0807
zasíláme na dobírku

ZPRÁVY Z KANADY

Krajan Peter Newman má velký úspěch
s novou knihou "The Acquisitors". --
Od 1. 1. 82 stojí posláni let. dopisu do
zámorí plných 60¢. -- U Cole s mají zna-
menitou studii prof. Skillinga - a "Char-
ter 77 and Human Rights in Czechoslo-
vakia" za \$37.50. Má 363 stran. -- Kon-
ference ve věci ochrany uprchlíků v
Kanadě bude v Ottawě začátkem roku 82,
pod patronací fed. ministra imigrace.
-- V Torontě nastal nedostatek bytů. --
Senátor P. Yuzuk promluvil v kan. sená-
tu ve prospěch práv minorit. -- "Star"
přinesl 20. 12. celou stránku fotografií
politických vězňů v ČSSR a v SSSR. 60
jmen bylo bez fotografií. Čtenáři byli
vyzváni, aby psali Brežněvovi nebo Hu-
sákovi. -- Torontský starosta vyhlásil
"Den lidských práv" 10. prosince. --
Fed. poslanec Elmer MacKay prohlásil
na půdě parlamentu, že je na čase, aby
kan. vláda ve věci "úpravy vztahů" po-
užila hospodářského tlaku vůči dnešní
čs. kom. vládě. Poukázal na to, že Kana-
da koupila od ČSSR za 8 let zboží za
324 mil. \$, zatímco vývoz byl jen 113
mil. \$. -- Komentátor L. Zink napsal, že
nepomůže, když jako protest proti ná-
silnostem v Polsku vydáme další reso-
luci. -- Kan. tisk připomněl 40. výročí
japonského útoku na Pearl Harbour. --
3 bři šťastní a Fryčer hrají senzačně.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Majitel: J. Pichlík
Tel.: 364-1787

Osobní půjčky na nejnižší úrokovou míru
Speciální vklady - Šeková služba

KAMPELIČKA

CZECHOSLOVAK TORONTO
CREDIT UNION LTD.

740 SPADINA AVENUE • TORONTO
ONTARIO M5S 2J2

Telephone: 925-0557

Úřední hodiny: V pondělí a v pátek od 10 do 7 hod.
Úterý, středa, čtvrtek, 10 do 5 hod.

Lydia Svobodová, dcera zná-
mých krajanů Franka a Marie
Svobodových, skončila s ú-
spěchem 13. stupeň střední
školy Lorette Abbey v Toron-
tě.

Karen Janečková absolvovala
s úspěchem Clarkson Col-
lege of Nursing v Omaze, ve
státě Nebraska. Má 8 sester.
Její dědeček pocházel
z Kladna u Pardubic.

kultura

EPILOG K DENNÍKU

1944/ skrýval na půdě svého domu v Amsterdamu Annu Frankovou s jejími rodiči a čtyři další osoby židovského vyznání před Gestapem. Když jeden ze sousedů za odměnu od Gestapa skrýši vyrazil, byl V. Kugler /tehdy holandský občan rakouského původu/ se svým obchodním společníkem rovněž poslán do koncentračního tábora. /Gestapácká finanční odměna byla vskutku minimální: přibližně \$3 za hlavu. / Všichni zatčení s výjimkou dvou mužů zahynuli v různých táborech smrti. Přežil Otto Frank, otec Anny, a pak Victor Kugler. První žil od roku 1945 až do své smrti v srpnu 1980 ve Švýcarsku. Bylo mu 91 let.

"Toronto Star" věnoval 16. 12. V. Kuglerovi celý úvodník a v něm ocenil jeho statečnost v době, kdy evropská pevnina byla okupována nacisty. Kugler žil v Kanadě od roku 1955 a za jeho postoj během se mu dostalo mezinárodního uznání. Třináctiletá Anna Franková si psala denník, který sice skončil 4. srpna 1944, ale po válce byl objeven a v roce 1947 vyšel tiskem. Existuje také divadelní hra, která měla velké úspěchy na Broadway a jinde. Byl také natočen dojemný film. Málo lidí však ví, že krajanský hudební skladatel, prof. na torontské universitě, Oskar Morawetz, napsal pročitěný epilog k denníku Anny Frankové, hudební skladbu pod názvem "From the Diary of Anne Frank", která měla torontskou premiéru v roce 1970. Již před tím udržoval profesor Morawetz kontakt s Ottou Frankem a několikrát jej ve Švýcarsku navštívil. Morawetz zjistil všechny podrobnosti o osudu všech zatčených z Kuglerova domu. Při tom zjistil také, že z jeho vlastní rodiny v Československu zahynulo v nacistických táborech smrti 90 procent všech členů rodiny. Zjistil, že Anne Frank zemřela tyfem v lednu 1945 v Bergen-Belsenu, stejně jako její starší sestra Margot. Paní Franková zahynula v Osvětimi. Tam také byla vězněna přítelkyně Anny Frankové, Lies, která se provdala a žije v Izraeli pod jménem Mrs. Lies Pick. Také s ní se prof. Morawetz sešel a slyšel od ní podrobnosti o životě Anny Frankové v Osvětimi. Protože se tak zajímal o podrobnosti života mladé Anny Frankové, prožíval citově celou tragedii a jeho skladba je považována za mistrovské dílo. Slyšeli ji posluchači v Carnegie Hall v New Yorku, ve Washingtonu, D.C., v Bloomingtonu, Indiana a rovněž v zámoří - v Tel Aviv, v Praze a v Adelaide v Austrálii. V roce 1971 byl profesor Morawetz vyznamenán správním radou Segal Fondu za "důležitý příspěvek k židovské kultuře a hudbě v Kanadě". Ač všichni z rodiny Anne Frankové jsou mrtví a dokonce i jejich ochránce V. Kugler nyní odešel, Morawetzova skladba bude žít a připomínat nám celou tragedii. Také denník Anny Frankové bude žít na věčné časy.

MJ

Anne Frank, symbol lidské slušnosti.

CDUP
SNĚMOVAL

Dne 25. listopadu t.r. zasedal v Londýně v Anglii Výbor pro obranu nespravedlivě pronásledovaných. Svolavatelé večera byli: redaktor Josef Josten a plk. letectva /RAF/ Paul Harris. C.D.U. P. znamená Committee for the Defence of the Unjustly Prosecuted. Schůze spojená s večerí se konala v klubu Britského královského letectva. Předseda CDUP, poslanec Sir Bernard Braine, který předsedal jednání, přečetl téměř stovce účastníků poselství ministerské předsedkyně M. Thatcherové a papeže Jana Pavla II. Oba plně podporují snahu CDUP. Hlavním řečníkem večera byl býv. ministr, poslanec G. Pippon, QC, MP. Ve svém projevu upozornil na porušování lidských práv v nejrizikovějších zemích světa, od Argentiny až po sovětský blok. Naznačil, jakým způsobem je třeba pracovat k zlepšení situace. Zasedání se účastnila celá řada významných představitelů britského politického a vojenského života a z ostatních m. j.: dr. Mojmir Povolný, hrabě Edward Raczyński, Vladimír Bukovský a Vladimír Škutina, pl. Markovová a major Josef Buršík. Během večera promluvil V. Škutina, který je velmi aktivní ve Švýcarsku. Sdělil přítomným, že zásluhou CDUP byl z čes. kom. vězeň propuštěn disident dr. Vladimír Nepraš. Motlitbu před večerí pronesl dr. Jan Lang, S. J. a řečníkům poděkoval

vydavatel "Guinnessovy knihy rekordů" p. N. McWhirter. Večer byl zakončen živou diskusí o problémech lidských práv, zvláště v zemích pod komunistickou vládou. Byla diskutována také současná situace v Polsku a uvažováno o způsobu, jak pomoci polským občanům v současné záškolovací krizi. Vedle papeže poslal zdravici jednání také arcibiskup z Canterbury. Všechny větší britské denní listy přinesly zprávy o jednání CDUP a komentovaly kladně činnost Výboru. Zdůraznily solidaritu s cíly Výboru bez výhrady.

Zleva: prof. Oskar Morawetz, sopranistka Lois Marshall a Victor Kugler, který zemřel 14. prosince t.r. v Torontě. Snímek je z premiéry skladby Oskara Morawetz-e "From the Diary of Anne Frank" v roce 1970 v Torontě.

R. C. CZECH MISSION OF ST. CYRIL AND METHODIUS

5322 FRANKLIN AVENUE, LOS ANGELES, CALIFORNIA 90027

TELEPHONE (213) 463-0557

Oznamujeme všem krajanům na tomto kontinentu, že hodláme vydat novou českou katolickou Bibli. Poslední úplná česká katolická Bible byla vydána před 60ti lety a není nikde k dostání.

Křesťanská Akademie v Římě vydala Nový Zákon, ale celou katolickou českou Bibli nemáme.

Chceme vydat Bibli, kterou redigoval věhlasný dr. Podlaha, a to moderní fotokopickou cestou. Půjde o 4.400 stránek ve čtyřech svazcích.

Vytiskneme-li 1.000 kopií, jedna Bible bude stát 50 \$.

Vytiskneme-li 2.000 kopií, bude výtisk stát asi 35 \$.

Prosíme zájemce, aby nám neposílali peníze, ale závažně se přihlásili, že si výtisk koupí, bude-li Bible vydána.

Očekáváme, že se přihlásíte na výše uvedenou adresu okamžitě. S oddalováním zvyšuje se cena papíru i tisku.

Budeme Vám vděční, když pro tuto akci získáte jiné zájemce.

P. Jaroslav Popelka, S. J.

-----zde odstříhnete!-----

Zavazují se ke koupi české katolické Bible: Jméno-
adresa -

Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

**SUN LIFE
OF CANADA**

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel.: 232-1620

56 Aberfoyle Cr., Suite 400.

/Proti Islington Subway Station./

Toronto, Ont.,

M8X 2W4

NAŠI V MONTREÁLU

Když vypukla I.světová válka bylo Tomáši Masarykovi už 64 let, ale odešel do exilu a začal bojovat za svobodu své vlasti. Montreálský Klub našich seniorů jde bez pochyb ve šlépějích TGM. Za vedení inž.V.A.Pavelky, kterému po boku věrně stojí jeho manželka, patří Klub mezi nejaktivnější naše organizace v Kanadě. Kdo jen trochu sleduje "Věstník československých spolků v Montréale a v Ottawě", neujde mu, jak aktivní a užitečný je tento spolek přátel. Pečlivě připravené programy jsou nejen zajímavé a zábavné, ale jejich součástí jsou důležité rady důchodcům. Vedení klubu upozorňuje na změny federálních a provinčních zákonů, na možnost dostat fin.pomoc při placení neúměrně vysokého nájmu a pod. Pro osamělé žijící pensisty jsou schůzky klubu dobrou příležitostí k setkání a k výměně názorů s ostatními krajaney. Vánoční oběd, kterým vrcholí celoroční pestrý program, se už stal tradicí. Bylo skutečně těžko odolat pozvání, které dostal v listopadu vydavatel t.l. Rozhodl se, že se mezi krajaney v Montréalu podívá. Protože "Kanadské Listy" vycházejí v Torontě, neměly by se věnovat jen našim torontským. Krajané v Montréalu byli vždy aktivní složkou naší kanadské krajanské větve, jak o tom svědčí existence aktivní Skupiny Společnosti pro vědy a umění /za vedení dr.R.Drtiny/, tělocvičné jednoty Sokol Masaryk /za vedení inž.V.Zajíce/ a pod. Díky porozumění dp.Janička mohou naše organizace schůzovat v příjemném prostředí a aniž by platily nájem. Práce dp.Janička a několika obětavých dobrovolníků kolem "Věstníku" ocení jen ten, kdo ví, co práce a času taková aktivita vyžaduje. Je chvalitebné, že se monteálští ve "Věstníku" podílejí o místo s krajaney usedlými v Ottawě a v okolí. Vydavatel t.l. navštívil Montréál několikrát a sešel se na př.s gen.Vlčkem a jeho vzácnou paní. V roce 1981 jsou oba na věčnosti k zarmutku všech nás a pisatel těchto řádků s přítelem Foglem marně ve sněhové vánici hledal na hřbitově Mount Royal jejich místo posledního odpočinku. Nenašli jsme ani hrob Jiřího Brůchy, s kterým jsme oba byli v uprchlickém táboře ve Schwabachu u Norimberka v létě roku 1948. Jinak v Montréalu vládla ponurá nálada. Také proto, že na veřejných budovách vlály prapory Quebecu na půl žerdi. Názory našich krajanů se lišily: jedni pochmurně mluvili o možnosti, že poteče krev a bude zmatek, jiní přes mračna na obzoru viděli první náznaky lepší budoucnosti i v Quebecu pro anglicky mluvící minoritu. Velmi poučné a nutné bylo osobní poznání dr.Miloše Vítka, který na kulturním poli spolupracuje obětavě s "Kanadskými Listy" už delší dobu. Bohatost jeho archivu udivuje. Znalosti v oboru hudby jsou nesmírné. Jeho život nebyl lehký: během 2.světové války byl vězněn v Kounicových kolejích v Brně, pak v Mauthausenu a v Dachau, kde ho ve špatném zdravotním stavu vysvobodila americká armáda. Sotva se zdravotně postavil na nohy, musel po únoru 1948 znovu do exilu. Byl důvěrným přítelem prof. Františka Krále, zakladatele brněnské veterinární fakulty, a p.kardinála Josefa Berana, s kterým se poznal v Dachau. Energie dr.Vítka se zdá být bez konce, ač - a doufám, že se nebude zlobit, když to na něho prozradíme - v listopadu 1982 bude slavit své 70.narozeniny. Návštěva domu Pavla Javora na Oxford Ave. byla smutná. Atmosféra a mnohé maličkosti příliš připomínaly předčasně zesnulého básníka. Návštěvník měl pocit, že každou chvíli sejde dolů do obývacího pokoje shora, ze své pracovny, která je stále tak, jak ji opustil. Je typické, že poslední jeho prací je náčrt sokolské znělky pro V.Jubilejní slet Československého Sokolstva v zahraničí, který se koná ve dnech 2. až 5.července 1982 ve Vídni. Dr.Jiří Škvor byl nadšeným Sokolem a naše monteálská jednotka ho velmi postrádá. Pisatel těchto řádků byl také na mši u dp.Janička v neděli 6.12. Účast byla slušná navzdory špatnému počasí. Při prohlídce kanceláře farnosti přišla řeč na letní tábor naší mládeže "Hostýn". Probíhá každoročně už od roku 1954, díky dobrovolníkům, ač finanční prostředky jsou nadmíru skromné. Dp.Janiček má organizační schopnosti a to pomáhá. /Kolik let nemáme v Torontě letní dětský tábor?/ Právě zásluhou dětských táborů se našim v Montréalu daří podchytit nově příšlé a i v tom je příslib do budoucna. Nakonec děkuji touto cestou za vlídné přijetí. MJ

Křtiny u dp.Janička na West Broadway Ave.: zleva-Eliška Tamchinová /do nedávna letuška u ČSA/, pokřtěný Filip Tamchina /2 a půl roku starý/ a hrdý otec Jiří Tamchina, dp.Janiček a svědkové-prof.Hugo Shooner a jeho paní Helena Shooner-Schmaus. Tamchinovi požádali nedávno o azyl během letu na Kubu.

Dr.Miloš Vítek, obětavý kulturní pracovník mezi našimi krajaney v Montreálu.

Paní Anna Škvorová, vdova po básníkově našeho exilu, Pavlu Javorovi.

V sobotu 5.12. se konal společný vánoční oběd krajanského Klubu seniorů.

Z ČESKOSLOVENSKA

Se zpozaením došla na Západ zpráva, že 24.5.81 zemřel poslední uznávaný šerif v Československu, šéf trampské osady Údolí oddechu na Kačáku, Rudla Dvořák-Dandy, 69. Byl to neúnavný propagátor trampského sportu a kultury, "táta" všech trampů a býv. trampský chodecký mistr. Byl zpopelněn 27.5. v motolském krematoriu za ohromné účasti trampů ze všech koutů ČSSR. Urna s jeho popelem byla uložena v osadní chatě Údolí oddechu. --Čs.strana lidová, poslušná děvka KSČ, má problémy: napřed umřel kolaborant a podařený farář Josef Plojhar, 79. Pak zemřel František Toman, její předseda od září 1980. Bylo mu jen 57 let. Husák poslal věnec, ale na pohřeb přišla jen třetí garnitura komunistických funkcionářů. Koncem listopadu se našel nový předseda strany: Zbyněk Zálman, nar. 1920 v Častošovicích, okres Rychnov n. Kn. --Kopřivnická Tatrovka se pochlubila, že dodala do SSSR už 3.500 nákladních aut. --15 nových ulic v Praze bylo pojmenováno po sovětských "hrdinech" všeho druhu. --Báňsko-bystrický biskup J.Feranec vysvětil na kněze J.Lomparta, ač věděl, že je agentem STB. Prý pod tlakem úřadů. --V Brně zemřel pro-
následovaný a netištěný básník Klement Bochořák, otec tří dětí a autor překrásných básní a povídek pro děti. --"75" oslavil herec Ladislav Pešek. Z činohry ND odešel v r.76., ale stále hraje ve filmu a televizi. --Ve vlastním bytě byla pochopy STB zmlácena Zina Freundová. --Fotbalista Bergr byl přepaden třemi mladíky na Václavském náměstí a v nemocnici zjistili, že má zlomenou čelist. --V několika dětských jeslích na Liberecku mají vši. --91.ročník Velké pardubické vyhrál kladrubský Sagar s jezdcem Liebichem. Startovalo 21 koní, závod skončilo 7. --V Hlušovicích na Moravě se duchodci pietně starají o sochu TGM. --Kan.ministr pro záležitosti veteránů navštívil s delegací Canadian Legion Prahu. Sešel se m.j. s plk.F. Fajtlm a plk.Emilem Dolejškem. Kanadané navštívili také Lidice. --33.ročník Zlaté přílby v Pardubicích vyhrál Jiří Štanc. Na 5.místě byl Američan Sigalos a na 6. Angličan Lee. --Také Praha má Palác kultury, na okraji Stromovky. Hlavně se tam schází a plánuje, jak udržet český a slovenský lid v porobě. Nedávno tam byla výstava čs.rozvědky a u vchodu stála hlídková věž, jaká je na hranicích se Západem. --V Praze na Pankráci byl otevřen velký obchod s nábytkem, prý největší na světě. --Spišský hrad je restaurován značným nákladem. --Oslavy 60 let slovenského filmu vyvrcholily v Blatnici u Martina promítnutím prvního slovenského filmu "Janošík", který byl právě v této obci natočen v roce 1921. Přítomen byl také tehdejší režisér 85ti-letý J.Siackel. --Česká Filharmonie byla ve Švýcarsku.

BENEŠ INN TAVERN
392 Eglinton Ave. W.

**Posloužíme Vám
7 dnů v týdnu!**

Obědv

Pondělí až pátek 12 do 2 odpo.

Večeře

Pondělí až čtvrtek 6 odp.do 12 več.

Pátek a sobota 6 odp.do 1 ráno

Neděle 6 odp.do 10 večer.

Live music

(čtvrtek, pátek a sobota)

U BENEŠŮ JAKO U MAMINKY

Pro rezervace volejte 481-1853

ROSTEME

SPOLEČNĚ

**Kanad'ané. Pocházejí z rozličných kulturních prostředí
a z mnohých částí Kanady. Žijí a rostou společně jako hrdí občané
naší velkolepé země.**

Před deseti roky vláda formálně uznala kulturní různost této naší velké země a podle toho formulovala multikulturní politiku. To byl nový závazek pro růst a podporu ducha vzájemného porozumění mezi mnohými kulturami, které tvoří náš národ

**GROWING TOGETHER
ANNIVERSARY**

S'ÉPANOUIR ENSEMBLE

Náš závazek multikulturnosti v tomto desátém výročí je silnější, než kdykoliv předtím a v budoucnu bude ještě jasnější.

Připojte se proto k našim oslavám minulosti, přítomnosti a budoucnosti budoucnosti, která bez přerušování nám všem přinese lepší porozumění nás všech a naší země... protože rosteme společně.

Canada

Minister of State
Multiculturalism

Ministre d'État
Multiculturalisme

Oldřich Pelc:

PŘÍBĚHY PARAŠUTISTŮ

/Poznámka redakce: Přinášíme příspěvek z pera kapitána Oldřicha Pelce, který byl členem para-skupiny POTASH. Autor působil po válce na Hlavním štábu v Praze, II. oddělení, Zvláštní parašutistické kanceláři, kterou převzal po majorovi J. Nechanském. Několik důstojníků tehdy pátralo po českých vlastencích, kteří pomohli parašutistům splnit darované úkoly. Kpt. Pelc přečetl velký počet svědeckých výpovědí. Má proto jedinečné znalosti v tomto úseku protinacistického odporu. Minulé tři roky spolupracuje s S. F. Bertonem na dvou sudech. První se zabývá fakty a legendami o atentátu na ge. R. Heydricha. Věnuje pozornost zejména postavě sokolského činitele prof. Ladislava Vaňka, známého pod krycím jménem JINDRA. Druhá kniha popisuje dopodrobna osudy parašutistů, kteří byli vyčvičeni ve Velké Británii. Tyto řádky jsou připomínkou boje a obětí vynaložených za znovudobytí svobody v Československu./

UŽ 40 roků uplynulo od chvíle, kdy z anglického letiště Tangmere odstartovalo letadlo se třemi skupinami parašutistů. Byly to: ANTHROPOID, SILVER A a SILVER B. Přestože je vezla velmi zkušená posádka, všechny skupiny byly vysazeny mimo určený prostor. Počasí bylo krajně nepříznivé: nízké mraky, sníh, vítr. Plk. let. Hockey, Kanadán, pilot Zvláštní skupiny RAF, vypověděl, že lety do českých zemí byly nejobtížnější. Dlouhé hodiny nad nepřátelským územím, nebezpečí protiletdecké palby, útoky stíhačů. Navigace byla obtížná. Jediné opěrné body byly Labe a Rýn. Chyběly zprávy o povětrnostních podmínkách. Často se stalo, že letadlo, takřka nad cílem, se muselo obrátit s nepořízenou. Jenom ten, kdo sám prožil něco podobného ví, jak napětím a zklamáním trpěly nervy. Parašutisté totiž, na rozdíl od posádky, si mohli navléknout padáky až těsně před seskokem. Byl to už třetí pokus o výsad. Pilot a navigátor nemohli očekávat, jako např. ve Francii, pomoc světelných znamení.

Na počátku října 1941 bylo zásahem Gestapa přerušeno rádiové spojení mezi Londýnem a domácí vysílačkou. Proto nebyl smlouven výsadový prostor; záhytné adresy, které skupiny dostaly, byly neprověřené. Pomoc domácího odboje se předpokládala, nebyla zaručena. Jak se ukázalo, někteří adresáti nebyli ochotni pomoci a jeden z nich byl od října 41 ve vazbě Gestapa. První byl vysazen ANTHROPOID /Gabčík a Kubiš/, následoval SILVER A /Bartoš, Potůček, Valčík/ a SILVER B /Škácha a Zemek/. V této krátké zprávě chci vzpomenout hlavně Gabčíka a Kubiše, kteří přijali úkol zbavit národ R. Heydricha.

Původně byl Gabčík vybrán s K. Svobodou, rodákem ze Slaného v Čechách. Ten se však při výcviku zranil a nebylo jisté, kdy by mohl jít do akce. Pravidlem při posílání parašutistů bylo, že každý musel být 100 procentně zdrav. Měli jsme nejen svého lékaře, ale i zubaře. Na přání Gabčíkovo byl Kubiš dotázán, chce-li s ním jít. Po patřičném výcviku a přidělení letadla se nastoupilo na cestu do vlasti. Znal jsem Gabčíka a Kubiše velmi dobře. Sloužili jsme u 1. praporu. S Papíkem Gabčíkem a Vaškem Rozhonem jsme hrávali velmi často mýráš. Jozef Gabčík se narodil 8. dubna 1912 v Poluší v Žilině. Jan Kubiš 24. června 1913 v Dolních Vilémovicích u Třebíče na Moravě. Na této dvojici se osvědčilo pravidlo, že protivity se přitahují. Kubiš byl vážný, temperamentu tak klidného, že takřka nic ho nerozrušilo. Gabčík byl opak. Lehko vznětlivý, plný života. Oba však měli vlastnosti pro vojáka nepostradatelné: smysl pro zodpovědnost a naprostou důvěru v kamaráda. Spřátelili se v Polsku, kam uprchli po okupaci Čech a Moravy nacisty. Provdělali spolu, jako mnoho jiných, onu odyseu z Polska do francouzské Cizinecké Legie v Africe a po vypuknutí války přesun do Agde ve Francii, kde se utvořila československá armáda. Oba dva prošli bojem ve frontě a po pádu Francie se dostali se zbytky čs. armády do Anglie. V roce 1941 byli mezi prvními, kdo absolvovali parašutistický kurs. Tehdy jsme neměli tušení, že se budou posílat dobrovolníci domů. Ve skutečnosti jeden už poslán byl: O. Riedl. Letěl v noci ze 16. na 17. dubna 1941. Bohužel místo u Kolína nad Labem byl vysazen u Landeku v Tyrolích.

Gabčík a Kubiš splnili úkol 27. května 1942. Po parašutistech byly pojmenovány ulice v Kobylisích, poblíž místa atentátu. Byla jim odhalena pamětní deska na kostele v Reslově ulici. Gabčík je na pamětní známce a také jemu byla odhalena deska v rodné obci. Gabčík nebyl sirotkem, jak tvrdí paměti gen. F. Moravce "Špión, jemuž nevěřili". Po válce jsem vydal v kanceláři na Hlavním štábu v Praze jeho otcí pozůstalost, která byla přivezena z Londýna. Starý Gabčík si mi tehdy postěžoval na stanovisko slovenských vesničanů, kteří si mezi sebou šeptali a hlasitě pokřikovali "To je otec toho vraha!" Většina autorů píše o parašutistech s úctou a uznáním. Ti, kteří je hanobí z třídního hlediska, zapomněli, že v boji proti nacistickým okupantům jsme stáli, bez rozdílu politických sympatií, bok po boku. V roce 1942 jak K. Gottwald, tak sovětští propagandisté, neskřblili chválou. Nevděk světem vládne. Po roce 1948 byla naprosto většina čs. parašutistů, vycvičená v Anglii, vržena na dlouhá léta do komunistických vězení.

Tyto řádky jsou krátkou vzpomínkou na dva vzorné československé vojáky. ANTHROPOID, SILVER A a SILVER B nebyli první parašutisté vysazení na území Čech a Moravy z Anglie.

Předcházeli je svob. asp. František Pavelka. O jeho příběhu napíši příště.

Končím prosbou k čtenářům: máte-li materiál nebo osobní vzpomínky na události a postavy druhého odboje /1939-1945/, napište na adresu: S. F. Berton, 38 Abingdon Rd., Roseville, N. S. W. 2069, Australia.

Tito dva čs. parašutisté byli před 40ti lety poslání z Anglie na území tehdejšího Protektorátu, aby zneškodnili gen. zbraní SS R. Heydricha. Vlevo je Jozef Gabčík, vpravo je Jan Kubiš. Seskočili v prostoru u Nehvizd nedaleko Prahy. Fotografie jsou z knihy Jana Wienera "The Assassination of Heydrich", která vyšla v New Yorku v roce 1969.

Sletová hlídka

Program V. Jubilejního sletu Čsl. Sokolstva v zahraničí, který se koná od 2. — 5. 7. 1982 ve Vidni je následující:

Pátek 2. 7. 82: Otevření výstavy sokolských pamálek. Odhalení desky v býv. konc. táboře Mauthausen. Odbíjená žen i mužů. Večirek na uvítanou.

Sobota 3. 7. 82: Odhalení desky br. Tyršovi ve Vidni. Závodů žen i mužů na náhadi. Slavnostní sletová akademie.

Neděle 4. 7. 82: Stadion: Hlavní vystoupení všech složek. Veselice na rozloučenou.

Pondělí 5. 7. 82: Den mládeže a schůze Sokolského svazu. Sjezd.

Úterý 6. 7. 82: Odjezd do sokolského tábora Lackendorfu.

Důležité: Účast na sportovních soutěžích a závodech na náhadi je možná pouze cvičencům proslých.

Zaštitu nad sletem převzal starosta města Vidně, který pozdraví zahraniční hosty.

Odbor ošacovací: Úbory mužských složek se nemění — vzorky pro ženy byly již rozeslány župám. Podrobné cenové informace a předtisky objednávek budou rozeslány ještě v září.

Sokolský tábor: Podrobné informace budou rozeslány ještě v září, budou se týkat i Dne mládeže.

Sletová akademie bude mít vysokou úroveň zpěvu, baletu a hudby — hlašte lask. zájem umělců.

Výstava sokolských pamálek bude obohacena dokumentací Svazu čsl. letců v Anglii. Shromažďujte a do Vidně posílejte již nyní památky a zajímavosti.

Sokolstvo sblíží

Ve dnech 24. — 25. října 1981 se sešlo evropské Sokolstvo na „sečivně“ ve švýcarském St. Gallen. Již v sobotu večer se konaly schůze vzdělavatelů a náčelnictva. Bylo to radostné shledání sester a bratrů z Londýna, Mnichova, Paříže, Vidně a samozřejmě z celého Švýcarska. O bezvadnou organizaci se postarala místní sokolská jednota v čele s br. Zoderem. — Vzdělavatelé projednali všechny problémy, připravili návrhy pro jarní schůzi Ústředí ve Vidni, z nichž nejdůležitější je návrh, aby část event. sletového zisku byla rezervována pro financování práce s mládeží. — I náčelnictvo žen a mužů mělo bohatý program, který však byl hladce zvládnut a umožnil shlédnutí krátkého filmu o sletu Americké Obce Sokolské v Texasu, kterého se zúčastnila silná skupina vídeňského Sokolstva. — Předseda sletového odboru vídeňské župy zodpověděl četné dotazy a rozdál říjnové zpravodajství a oběžník sletového odboru pro ubytování. — V neděli začalo již praktické nacvičování na vídeňský slet za vedení s. Sionové, Bergové a Soukupové, jakož i br. Musila, Mlý, Výtiský a Lapina. Tělovýchova se zaplnila více jak 100 cvičicemi. — V Curychu pořádá Svaz čsl. spolků oslavu 28. října. V umělecké části vystupovala folkloristická skupina Sokola Curych. Operní zpěvačka p. Jarмила Muhrová, M. Frankenbergrová, Bilková, Helebrantová, Rajmonová, br. Silháněk, Moravec, Poledňa a děti ČSL školy. — Slavnostním řečníkem byl dr. prof. František Schwarzenberg. V úvodu zdůraznil proč se v tento den sházíme. Chceme vydat svědectví o nezvratné skutečnosti, že Češi, Moravané, Slezané, Slováci a Podkarpátští Rusíni mají nezadatelné právo na svůj vlastní stát, na svobodu jednotlivce, na sebeurčení národa a svrchovanost státu. Je to nepromělitelný nárok dle práva historického i novodobého. Je tu však i láska k vlasti a národu, věčnost domovu a věrnost národnímu odkazu. Pobyť v cizině nezabývá nás spolu-zodpovědností za minulé, současné i budoucí osudy našeho národa. Jsme jeho nedolučitelnými, hrdými příslušníky se všemi závazky a povinnostmi z toho plynoucími. Zdroje národního odkazu nalézáme v průběhu našich dějin: V pokorné písní poutníků na Svatou Horu, Velehrad či Kozi Hrádek, ve slovech kardinála Berana i vězeňské modlitbě Milady Horákové. Avšak i ve zvucích Smetanova Tábora i Blánika, v lidovém zpěvu na Síváčku, v péči o zachování krásy národního kroje, avšak i v Chartě 77 a odporu proti každému zneužívání moci, ať oběti byl svatý Jan Nepomucký, mistr Jan Hus, Jan Amos Komenský, lidický chalupník, generál Eliáš, docent Matoušek, architekt Grégr, inženýr Sochorec či Heliodor Pika. Ku konci svého projevu zdůraznil dr. Schwarzenberg, že jsme se sešli, abychom se utvrdili ve svém rozhodnutí sloužit národu v cizině a uspišit den jeho svobody. Připomněl, že do pokladu národního odkazu patří dar nad jiné vzácný, který je vedle hudby nejdokonalejším projevem našeho myšlení, citění a chlevení. Je to náš jazyk — konec patřil již zemětelemu básníku Pavlu Javorovi a jeho básni:

Snad jenom Luna — Luna Poběhlce
je svůdnější,
snad jenom Hvězda — Hvězda Večernice
je krásnější,
snad jenom láska — Láska Sítovnice
je mocnější,
nad tebe, rodná řeči

A pak již procitěná hraná a všemi zpívaná hymna „Kde domov můj“ ukončila tuto důstojnou oslavu. Čsl. Sokolstvo v zahraničí může být hrdé, že přispělo svojí hřivnou ke zdanu této oslavy. Naše přítomnost svědčila o ochotě ku sblížení se všemi krajany a byla nejlepší reklamou pro náš V. Jubilejní slet čsl. Sokolstva, který se koná od 2. — 5. července 1982 ve Vidni.

Ston

Sletu zdar!

Richard Hanzlík:

Muž jménem Bill Holden

Americký filmový herec William Holden zemřel neočekávaně a tragicky na sklonku roku 1981. Jeho smrt otřásla celým filmovým světem ...

Já si myslím, že každý z nás měl svého filmového hrdinu, když jsme byli mladí. Vzpomínám si, bylo mi tak dvanáct či co, když jsem psal milostný dopis Danielle Darieux. Na odpověď dosud čekám. V pozdějších letech jsem zahořel ještě víc ke krásné Mexičance jménem Dolores del Rio. Ó, pane Bože! Z mužských hvězd to byl první Charlie Chaplin a jeho film KID s Jackie Cooganem byl vůbec první, který jsem kdy viděl. A vidíte, tolik let uplynulo na Orloji času a přece si ještě dnes z filmu leccos pamatuji, např. to, jak malý Jackie hází do oken šutráky, načež za ním, s patřičným odstupem, senior s tvrdákem, hůlčičkou a krosnou na zádech, hlasitě vyvolává "Okna sklenit, okna!" /Sorry, to jsem přehnal: film byl němý a bylo to tam napsáno./ Postupem času se těch hrdinů obojího pohlaví několik vystřídalo. Tomu poslednímu bych rád několika řádky vzdal hold. William Holden, velký herec a velký člověk, k mému velkému zármutku, tragicky skončil před nedávnem. Byl to nejen velký herec, ale snad ještě více, jak sám o sobě tvrdil, miloval toulky po světě a zvířata /hlavně ta divoká/, a z těch zase ty, jimž hrozilo vyhynutí. Je tomu několik let, co se stal spoluzakladatelem klubu Safari v oblasti hory Mount Kenya a ještě krátce před smrtí si dělal plány na další cestu do Afriky. Když jsem byl nedávno v Kenyi a potuloval se nedaleko, neměl jsem bohužel možnost klub navštívit, časově mi to nevyšlo. Dodnes toho lituji. Z jeho filmů jsem viděl téměř všechny, na dva z nich budu ještě dlouho vzpomínat. Jeden z nich, s kilometrovým značně banálním názvem, zato však vysoce kvalitní, byl v roce 1955 navržen na Oscara a krásná Jennifer Jones za nejlepší herecký výkon roku. LOVE IS A MANY SPLENDOR THING.. Děj filmu je prostý: mladý Američan je nasazen jako válečný zpravodaj ve válce na Koreji. Dřív, než se tak stane, prožije jistý čas v Hong Kongu, kde se zamiluje až po uši do čínské lékařky, která tu pracuje v místní nemocnici. Nurno podotknout, že jde o opravdový příběh. Romantika až na půdu. Film bylo to první, čím mne Hong Kong přivítal, tři léta jsou tomu, a to díky melodii linoucí se luzně kuloárem hotelu Hilton. Hned příští den ráno jsme se tam vypravili, má žena Marie a já. Štěstí, stanice ozubené dráhy byla právě pod našimi okny. Ten strom nahoře na Victoria Peak jsme bez nesnází našli, kdekdo o něm věděl. Zde se tedy scházeli za oněch šťastných dnů. Až potom, když byl zabít při leteckém náletu, tam chodila jen ona. Ano, láska je mnoho krásných věcí. Film THE WORLD OF SUZIE WONG je skoro totéž, s tím rozdílem, že nejde o skutečný příběh. Děj je rovněž prostý: Američan /Holden/, spisovatel, se zamiluje do krásné Číňanky /Nancy Kwan/. Aby uživila dítě, svléká se v baru. V jednom z barů, jichž je tam spousta. Dodnes se tomu to "red light" distriktu říká The world of Suzie Wong. Začalo to na převozním člunu mezi Kawloonem a Victorií... Když jsme s chotí během našeho pobytu v tomto městě zázraků navštívili proslulý plovoucí restaurant s názvem Tai Pak, upozornil nás kdosi na řadu obrázků visících v dlouhé řadě na zdi restaurace. Na všech byl Holden s Číňankou Kwan, na některých i jejich podpisy. Buď s Bohem, William Holdene!

Autor vedlejšího před nemocnicí, kde pracovala ta, již představovala Jennifer Jonesová. V pozadí za palmou je hotel Hilton a hong-kongský parlament, za války okupovaný Japonci.

MÁME NA SKLADĚ

Josef Kalvoda: "Czechoslovakia's Role in Soviet Strategy", anglicky, 381 stran, \$10.-- Boh. Hrabal: "Něžní barbaři", 111 stran, \$6.-- Boh. Hrabal: "Příliš hlučná samota", 92 stran, \$6.-- K. Hvíždala: "České rozhovory ve světě", 440 stran, \$10.-- Jiří Hochman: "Jelení brod", 2. vydání, 238 stran, \$8:50.-- Hejzl-Medek-Meneru-Mlynář-Prečan-Rosner-Tigríd a další: "Vývoj Charty", záznam z konference ve Franken v dubnu 79, 179 stran, \$9.

30 LET

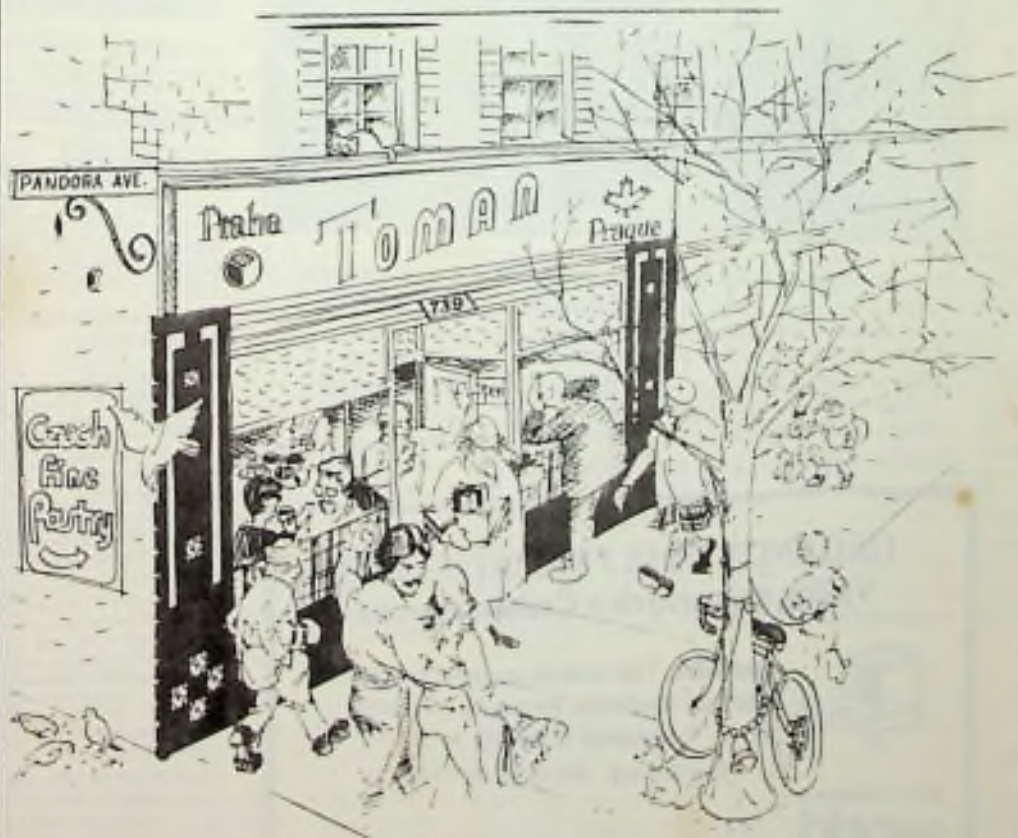
Dne 21. listopadu 1951 - t.j. před 30ti lety - přistály v New Yorku dvě čs. uprchlické rodiny: rodina žel. strojvůdce Konvalinky a přednosty stanice Truksy. Psaly o nich tehdy všechny americké noviny. Podařilo se jim totiž ujet na západ z komunistického Československa s celým vlakem. Okamžitě se ujal název "VLAK SVOBODY".

Odjezd celého vlaku z býv. Wilsonova nádraží v Praze až na západoněmecké území byl dlouho pečlivě plánován. Do vlaku nastoupila skupina přátel obou iniciátorů útěku. Cesta vedla přes Pilsen a byla dramatická. Strojvůdce s přáteli musel odstranit silné překážky na kolejích mezi Aší a západoněmeckou stanicí Wildenau. Tam požádali o politický azyl nejen všichni, kteří o plánu věděli, ale také řada ostatních pasažérů. Většina z nich emigrovala do USA, ale někteří také do Kanady, jako např. Karel Ruml, O. Očenášek a další. Jaroslav Konvalinka a Karel Truksa byli po celém svobodném světě nejznámější, protože útěk celého vlaku připravili a uskutečnili. Tento statečný čin byl dalším dokladem, že lidé v Československu toužili tenkrát - a dodnes touží - po svobodě.

ČSSR-MAĎARSKO se nějak dobře nesnáší. Zvláště od té doby, kdy Maďarsko zrušilo povinnost viz pro Rakousko. A tak se v rámci bratrské spolupráce dohodly na žádost Husákovy Prahy, že od 1. ledna 1982 bude Maďarsko přiřazeno k Jugoslávii - to znamená, že bude po vzoru Jugoslaviie v turistickém ruchu považováno za "kapitalistickou" cizinu. A tím samozřejmě ztěženo cestování československých turistů do Maďarska.

COFFEE SHOP TOMAN

739 Pandora Ave., at Douglas
Victoria B.C., V8W 1N9
385-2233

Majitelé "strejda" Toman a "četa" Kabánková přejí všem čtenářům "Kanadských Listů" veselé vánoce a úspěšný nový rok 1982!

NAŠI VE SVOBODNÉM SVĚTĚ

26.11. zemřela náhle paní Libuše Márová, roz. Záhornová /a po několika let provdaná Janečková/, manželka inž. Mikuláše Máry, býv. čs. kosula v New Yorku a tajemníka Jana Masaryka za 2. války. -- Jaroslav Obrman oslavil v Mnichově "50". -- Msgr. Ludvík Němec vydal knihu "Hostýn-Mariánská zahrada". K dostání v hale sv. Václava. -- Va vysoké škole veterinární medicíny v Alfort ve Francii obhájil svou doktorskou thésí o akapunktuře koní MVDr. Hervé Janeček. -- V srpnu t.r. požádal v NSR o asyl Honza Kolín-Wrecko, jednatel a tiskový referent trampské osady Údolí oddechu. Rád uslyší od trampů v záp. zemích. Adresa: c/o Pension Brugger, 8229 Feldkirchen, West Germany. Tel. /08654/8273. -- Chicagský "Hlasatel" přinesl článek J. Kuncíře "Bojovat nebo čekat", odpověď čs. fed. radě. -- Z Anglie došla smutná zpráva, že v Greenford, Mddx. zemřel nestor čs. novinářů v exilu Rudolf Kopecký, voják 2. odboje a neúnavný pracovník odboje současného. Bylo mu 88 let. -- "Věstník Čs. národní rady americké" v Chicagu přinesl článek "Amnestie pro čs. emigranty anebo pokus o rozšíření ghettu?" Týká se tzv. úpravy vztahů. -- Neúnavný Jan Kuncíř řeší v "Hlasateli" koncem listopadu t.r. problém "Čs. exilové reprezentace". Odmítá Radu svob. Československa a ignoruje pokus plk. Tobyšky o nápravu. -- V Bonnu žijící Jiří Kallista uvažuje o přesídlení do Kanady. -- Dostali jsme pozdrav z oblastní Poradní skály ve Wettingen ve Švýcarsku, podepsaný 13ti skautskými činovníky. -- Prof. dr. Josef Kratochvíl přednášel 16.12. na universitě ve Stuttgartu o hospodářském významu objevů J.G. Mendela, známého pedagoga. Na téže universitě působí doc. dr. Oldřich Konvička. -- Klub čs. kultury v Los Angeles uspořádal zaslouhou Jiřiny Fuchsové 22.11. pořad poezie básníka Ivana Jelínka. Vyšlo mu 13 sbírek a žije v Anglii jako exulant. -- Britský autor Tom Stoppard nedostal čs. návštěvní visum a napsal otevřený dopis pres. Husákovi. Vyšel m.j. v publikaci "Index on Censorship", kterou rediguje George Theiner. -- Ivan Medek poslal pozdrav k zasedání CDUP v Londýně. -- Božena Pavlíková ve snaze poznat Kanadu podnikla cestu z Toronta do Victoria, BC, vlakem a autobusem, s několika zastávkami. -- Novou redaktorkou "Zpráv SVU" je Mrs. Hana Demetz, 72 Centerbrook Rd., Hamden, Conn. 06518, USA. -- Jan Kuncíř napsal studii o čs. zlatu v USA. Přinesl jej na nedávném sjezdu Čs. křesťanské demokracie. -- Na stránkách australských "Hlasů" se ostře diskutovala otázka, zda bylo nutné, aby režisér Kočí a několik dalších z Prahy přijeli do Austrálie dělat "Prodanou nevěstu". Nikdo nepopřel, že představení byla znamenitá úroveň. Jednu z vedoucích rolí zpívala krajanka Miluška Šimková. -- Zasloužilý národní pracovník ve Vídni, Antonín Nekovář, oslavil "70". -- Básník a MUDr. E. Dvořák přesídlil z Columbia, Mo. do Upper Marlboro, Maryland. -- "Zpravodaj" ve Washingtonu přinesl podnětný úvodník "Češi a Slováci" Redaktorem revue "Europa Vincet" je Alexander Křižan. -- Knihu J. Lettricha "History of Modern Slovakia" lze objednat za \$10 u: Czechoslovak Store, 1363 First Ave., New York, 10021, USA. Tel. /212/ 2497-414. -- Jiří Voříšek, milovník starých aut, čeká ve Frankenfels v Rakousku na Kanadu. -- V Berwyn, Ill. zemřel ryzí vlastenec a býv. inspektor čs. pohraniční stráže z Horké u N. Paky, Augustin Hering, 77. -- Dr. Mirek Cígler z Austrálie navštívil Malajsko. -- Na posledním schůzi Groupe de Paris byli: E. Řehák, V. Gruber, L. Husák a Michal Ripka. -- V USA vyšla nová česká deska: "Chicago Polka".

WINZE'S MEAT MARKET

ILJA ŠANDA

Čerstvé domácí a evropské uzeniny.

307 Roncesvalles Ave., Toronto.

Tel.: 533-5165

TROCHU HISTORIE

Poslední žijící dobrovolník slavné čs. roty "Nazdar", která byla součástí francouzské armády v I. světové válce, br. Josef Vlček. Narodil se 21. května 1892, bude mu tedy v květnu 82 už 90 let. Rota měla 370 mužů a byla ustavena v městě Bayonne. Do bojů zasáhla první 15. května 1915 poblíž osady La Targette, během 2. velké francouzské ofensivy známé jako "la bataille de l'Artois". Rota byla na 80 procent vyřazena z boje. 42 členů roty padlo. Také četař Josef Vlček byl zraněn. Naše čtenáři bude zajímat, že poblíž obce La Targette byl ustaven čs. vojenský hřbitov, v němž je soustředěno 206 našich padlých z obou světových válek. Tamní památník byl odhalen v roce 1968, hlavně zásluhou našich krajanů ve Francii. Celkem je na 26ti vojenských hřbitvech ve Francii 1.078 padlých čs. vojáků a letců. Snímek br. Vlčka je z listopadu 1975 a z oslav Příměří na francouzském velvyslanectví v Praze.

Vynález soudruha Adamského

Jen za loňský rok opustilo sedm lékařů z obvodu působnosti OÚNZ Karlovy Vary "legálně" ČSSR - během prázdninových zájezdů do kapitalistické ciziny anebo do Jugoslaviie. Take několik zdravotních sester uposlechlo modravých dalek volání. I zapřemýšlel kádrový referent Josef Adamský, jak takovýmito nepřístojnostem v budoucnu čelili. Podumal přímo hlavou a vydal následující dokument, který možná jednou vejde do analů naší prazvláštní doby.

Příkaz ředitele NSP Karlovy Vary

V zájmu prohloubení kontroly o splnění udávané kvalifikace - vzhledem ke zjištěným nedostatkům - je nutné využít cest do KS a Jugoslaviie. Ukládám lékařům a SZP před vyjezdem vždy odevzdat originály promočního diplomu, osvědčení o atestaci a maturitního vysvědčení, ex. osvědčení o pomaturitním specializačním studiu na odbor KPP proti potvrzení o odevzdání. Během cesty zůstávají tyto originály na odboru KPP, kde se provede kontrola, zda doklady souhlasí s údaji v osobním materiálu a po návratu z cesty se vrátí originály žadateli proti vracení potvrzení o převzetí. Ukládám všem vedoucím pracovníkům, aby s okamžitou platností zabezpečili realizaci tohoto příkazu. Ředitel nemocnice s poliklinikou OÚNZ, MUDr. Václav PAŘÍZEK

Blána číslo 796/81
Karlovy Vary 30.6.1981

Nehoraznější "zdůvodnění" pro zadržení dokladů už si zřejmě pan. Adamský vymyslet nedovedl. Ostatně, on sám "udávanou kvalifikaci" splňuje na sto procent, bývalý funkcionář ČSM, před osmašedesátým udržíbá, nyní kádrovák, náměstek OÚNZ a člen okresního výboru KSČ. Jenž útek do "KS" nehrozí. V "KS" se totiž musí makat!

TOMÁŠ LETENSKÝ (ČSSR)

VYSVĚTLENÍ ZKRATEK NSP - nemocnice s poliklinikou KS - kapitalistické státy OÚNZ - Odrasní ústav národního zdraví SZP - síleční zdravotnický personál KPP - kádrové (řídící) oddělení.

Tento snímek našich západních letců na letišti v Honingtonu z roku 1941 přinášíme na počest plk. let. Františka Machálka /první vpravo/, který zemřel v Brně koncem prosince 1971, t.j. právě před 10ti lety. Létal s 311. čs. bombardovací letutí. Druhý zprava je Kacíř, třetí je Václav Korda /žije v Amityville, N.Y., USA/ a třetí zleva je Vláda Nedvěd. Kdo zná ostatní?

ORGANIZUJEME PRICESTOVANIE

Vašich příbuzných z Československa

a zariadíme Vám cestu na stretnutie sa s príbuznými v Maďarsku, Rumunsku a Bulharsku. -- Vybavujeme aj zájazdy na juh -- Florida, atď., ako aj na ostrovy.

Zmenárení cudzích valút
Založené 1951. Majiteľ Harry HEITLER
COMPUTERISED RESERVATION

WORLD TRAVEL SERVICE Limited
258 College St. (roh Spadina)
Toronto, Ontario M5T 1R7 / Telephone 979-2171

Plánujete zimní dovolenou?

Kam jít, než ke krajanům z Hodonína na slunné Floridě ..

Croft Villas Motel

1020 N.E. Victoria Park Rd.
FORT LAUDERDALE, Fla. 33304, USA

Byty s kuchyní. Jedna míle od moře!

Volejte /305/ 525-1146.

Majitelé: Jan, Marie a Radek Kučerovi.